

Omgaan met ADHD

Een positieve kijk op opvoeden
Digitale uitbreiding

Lezersbrieven

Reacties op de website of op het boek 'Omgaan met ADHD' kunt u doorgeven per e-mail of via het contactformulier, dat je vindt onder het tabblad [Boek Omgaan met ADHD], rubriek [P. 214: Contact, bedenkingen, reacties]

Mail van 18/12/11:

Oprechte felicitaties met jullie mooie boek! Het brengt zoveel punten van herkenning en erkenning. Eigenlijk zelfs wat gemoedsrust. Nog maar eens: ouders hebben geen schuld hebben aan ontwikkelingsproblemen van hun kinderen. En toch,.... twijfel,.... Soms zeggen we wel eens, we laten alles zoals het is. Geen extra therapie meer, geen medicatie meer, niet nog vlug een extra oefening herhalen... Maar dan komen we weer met onze twee voeten op de grond.

We moeten er wel mee doorgaan, het is onze plicht!

We hebben samen 5 prachtige gasten op de wereld gezet, we beloofden elkaar om er altijd voor hen te zijn.

We moeten voor hen vechten.

Hen zover mogelijk brengen in hun leven en de veeleisende maatschappij waarin we nu leven.

En ja, we geven het toe, het ene moment lukt die zware taak beter dan het andere moment.

Maar als het erop aankomt, staan we er voor hen. We slepen hen er elke keer doorheen, geven ze elke keer nieuwe kansen... Samen lukt het ons wel!

Groetjes,
M. & C.

Mail van 19/12/11:

Dag! Een echt gemeente proficiat! Ik heb heel wat waardering voor uw volhouding en enthousiame om ADHD-ers en hun ouders en begeleiders handvaten aan te reiken. Ik heb uw interview gelezen. Opnieuw een mogelijkheid voor de mensen die op zoek zijn om die toch wel 'bijzondere' kinderen te kunnen begeleiden en zelf 'recht' te blijven. Ik was aangenaam verrast dat u ook sprak over de volwassen ADHD-ers. Die worden nogal dikwijls vergeten en toch.....

Vele groeten.
R.D.

Mail van 24/12/11:

... Allemaal goed en wel! Naast medicatie moet er vaak ook een ander aanbod zijn van therapie. Maar wanneer wordt de psychotherapie nu eens volledig en langdurig terugbetaald door de mutualiteit? Hun huidige regelingen zijn vaak veel te beperkt, zowel financieel als in de tijd! De ziekteverzekering moet deze regeling overnemen en uitbreiden. Hopelijk helpt jullie boek om ADHD meer bekendheid te geven!

Mvg.,
L.C.

Mail van 18/12/2011

Ik ben een mama van een zoon met het "leuke" ADHD! Hoe moeilijk het geweest is moet ik jullie niet vertellen. Het was dikwijls een hel! (of beter gezegd altijd!) De topjaren waren de pubertijd! Je moet als koppel enorm sterk in je schoenen staan om het dan te redden, maar wij hebben het gehaald! Wij hebben hulp gezocht en uiteindelijk moet je het toch allemaal zelf doen en er is maar één iemand die het kan doen slagen, de ADHD'er zelf.

Als er daar geen tikkeltje goodwill zit, lukt het NIET. Dan kan je nog zo hard je best doen als je wil. Wat ik vooral wil laten weten, dat het mijn zoon (nu bijna 20 jaar) gelukt is! Ik had het nooit voor mogelijk gehouden! Een auto en zelfstandigheid voor hem waren voor hem de opening naar goed gedrag. Eindelijk zien we verantwoordelijkheid en zit hij weer op het goede pad. En deze boodschap wil ik doorgeven, "hou vol"! Had je me dit drie jaar eerder gevraagd, had ik geantwoord dat hij in de goot zou belanden. Nu werkt hij, woont samen, heeft weer respect voor de ouders en is superlief! Uiteindelijk zijn kinderen met ADHD superlief als ze zich goed voelen. De alledaagse frustraties van hem lijken verdwenen. Ouders waarvan het kind in een constante neerwaartse spiraal zitten geloven nooit dat dit ooit zal goed komen. En daarom wilde ik reageren. Blijf geloven, want het kan écht "wel" goedkomen. De haat voor hem lag dikwijls korter dan de liefde en het enige wat ik nu voel voor hem is fierheid en liefde !

Mail van 29/12/11:

...In 'Zondag' las ik over het nieuwe boek: 'Omgaan met ADHD'. Als moeder van meerdere kinderen met ADHD kan ik 100 % achter uw analyse staan. Ik moet wel toegeven dat de rilatine en enorm hulpmiddel is voor mijn kinderen.... Graag wil ik u het volgende vragen:
Kunnen jullie de beleids mensen niet overtuigen om er voor te zorgen dat de terugbetaling van rilatine niet stopt op de leeftijd van 18 jaar maar bijvoorbeeld doorloopt tot het einde van de studies (zolang er b.v. kinderbijslag betaald wordt)? De eisen van het hoger onderwijs, met de lange examenperiodes maken het gebruik van medicatie echt wel nodig. Daarna, eenmaal afgestudeerd zal medicatie allicht niet langer noodzakelijk zijn maar een diploma is toch wel belangrijk om jongvolwassenen aan een job te helpen...

Nomaals proficiat met jullie boek!
B.V.